

ת"פ 15054/10/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 15054-10-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופט שרון דניאלי
	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	פלוני (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע ביום 30.3.23 על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים בגין העבירות הבאות: כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952 (להלן - חוק הכניסה לישראל; אישום ראשון), אישומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - חוק העונשין; אישום שני) ותקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין (אישום שלישי).

2. הסדר הטיעון הוצג לבית המשפט לאחר שתחילה כפר הנאשם ביום 10.1.23 בכתב האישום המקורי שהוגש נגדו, ונשמעו ביום 7.2.23 ו-2.3.23 עדויותיהן של שתי עדות מרשימת עדי התביעה בתיק, לרבות עדותה של המתלוננת, ולאחר מכן הגיעו הצדדים להסכמה על הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, שכלל תיקון עובדתי משמעותי של העובדות, וכן נגרעו ממנו חלק מהעבירות שיוחסו לנאשם במסגרת האישום השני והשלישי בכתב האישום.

3. על פי עובדות החלק הכללי של כתב האישום המתוקן בהן הודה, הנאשם והמתלוננת גב' מ'פ' (להלן - המתלוננת) הם זוג נשוי מזה כ-12 שנים, ולהם 5 ילדים משותפים, ובמועד הרלוונטי לאישומים 2 ו-3, היו השניים מצויים בהליכי גירושין והתגררו בבית הוריה של המתלוננת בטירה.

הנאשם, תושב איזור יהודה ושומרון, הודה בעובדות האישום הראשון, לפיהן בין התאריכים 1.1.21 ועד 7.10.22 שהה בישראל לסירוגין, ובין היתר בעיר XXX וב"XXX" בפזורה הבדואית בדרום הארץ, מבלי שהחזיק ברשותו אישור כניסה או שהייה בישראל כחוק.

בכך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל.

באישום השני הודה הנאשם כי ביום 22.5.21, בשעה 11:00 או בסמוך לכך, בעת ששהה בבית עם המתלוננת, ביקשה זו לצאת וללוות את בת דודתה לבית חולים, ואז הוא חסם את דרכה ואמר לה שהיא לא תלך, ואף הניף את ידו בתנועת אגרוף כלפיה. בהמשך, כאשר המתלוננת יצאה מהבית, נכנסה לרכב של בת דודתה וישבה בו, הנאשם ניגש אליה ואמר לה "כשתחזרי נתחשבן".

בכך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירת אישומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

באישום השלישי הודה הנאשם כי במועד שאינו ידוע במדויק בין התאריכים 13.5.21 - 14.5.21, התגלע ויכוח בין

הנאשם ובין ילדם המשותף בן ה-10 של הנאשם והמתלוננת. בתוך כך, ניגשה המתלוננת אל בנה על מנת לגונן עליו, ובתגובה הנאשם אמר לה "אל תתערבי" והכה אותה בזרועה הימנית ובעקבות כך נגרמה לה המטומה בזרוע. בכך הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ביום 30.3.23 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה פתחה וציינה בטיעוניה כי הנאשם יליד שנת 1986, ולחובתו 7 הרשעות קודמות, שמתוכן 3 הרשעות בעבירות דומות של כניסה לישראל שלא כדין ותקיפה הגורמת חבלה לבן זוג, שאף עבירה זו נעברה כלפי המתלוננת כאן. ב"כ המאשימה ציינה כי במסגרת ת"פ (שלום - כפר סבא) 64772-09-19 הורשע הנאשם בעבירות של כניסה לישראל ותקיפה הגורמת חבלה כלפי בת זוג, שם נידון לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל (לאחר הפעלת מאסרים מותנים), ו-8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור למשך 3 שנים את העבירה בה הורשע (לרבות עבירת השב"ח), וכי יש להפעיל מאסרים מותנים אלו במסגרת גזר הדין. כן הוגשו לעיון בית המשפט שני גזרי דין נוספים שהוטלו על הנאשם בגין ביצוע עבירות אלימות במשפחה (ת"פ 30070-08-16 ות"פ 23397-10-11).

ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם בחר תחילה לנהל הוכחות, והוסיפה בהגינותה כי בשל הקשיים הראייתיים שהתעוררו לאחר העדויות שנשמעו, תוקן כתב האישום באופן משמעותי, וכי התחשבה בטיעוניה גם בעובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, חרף הקשיים הראייתיים הללו.

ב"כ המאשימה הפנתה את בית המשפט למצוקתה ודלותה של המתלוננת, מהן יכול היה בית המשפט להתרשם, כמו גם מהעובדות שעלו במהלך עדותה, הנוגעות למצבה המשפחתי המורכב ולכך שחמשת ילדיהם הקטינים של הנאשם והמתלוננת אינם נמצאים בחזקתה.

5. ב"כ המאשימה טענה כי במסגרת עבירת הכניסה לישראל הנאשם פגע בזכותה של המדינה לברור את הבאים בשעריה, והדגישה כי הנאשם ביצע עבירה זו לסירוגין, במשך תקופה של כשנתיים, לצורך ניהול חיי משפחה ולא למטרת פרנסה, ולכן "**הלכת אל הרוש**" (רע"פ 3677/13 **מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בבנו, 8.12.14)) לא חלה בעניינו, ומכאן שמתחם הענישה ההולם בגין עבירת הכניסה לישראל נע בין 6-12 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לעבירות האיומים והתקיפה הגורמת חבלה של ממש, טענה ב"כ המאשימה שהנאשם פגע בזכותה של המתלוננת לביטחון ולשלמות הגוף, ואף הפנתה את בית המשפט לתמונת החבלה בזרועה של המתלוננת, שהוגשה לתיק בית המשפט.

מכאן, טענה ב"כ המאשימה שמתחם העונש ההולם בגין עבירת האיומים נע בין 4-12 חודשי מאסר בפועל, ומתחם העונש ההולם בגין עבירת התקיפה הגורמת חבלה נע בין 6-16 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה הבהירה כי אין לפסוק עונש נפרד בגין כל אישום ואישום, אלא יש "לשקלל" את כלל הנתונים, ולהטיל על הנאשם עונש של 12 חודשי מאסר בפועל בגין התיק שלפני, ולהפעיל את 8 חודשי המאסר המותנה, חלקם בחופף, כך שבסך הכל ירצה הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, וענישה נלווית.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי בעמדתה העונשית התחשבה כאמור בקשיים הראייתיים שעלו, אך ציינה כי אין להתחשב התחשבות נוספת בנאשם לנוכח עברו הפלילי והעולה מהתיקים הקודמים בהם הורשע.

6. ב"כ הנאשם פתח את טיעונו באומרו כי לא רק שהמאשימה אינה צריכה לזקוף לחובתו של הנאשם את

ניהול ההוכחות, אלא אף צריכה לזקוף זאת לזכותו, ולהודות לו על כך, שכן בעשותו כן התגלתה האמת, וכתב האישום תוקן באופן משמעותי.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שכתב האישום אינו נוקב בפרק הזמן המדויק שבו הנאשם שהה בישראל, והוסיף כי הנאשם נכנס לסירוגין לשטחי המדינה לצורך פרנסה ובשל קיומה של משפחה וילדים המתגוררים בה, כפי שעלה גם מעדותה של המתלוננת שהעידה שהנאשם נתן לה כסף. לעניין מספר הכניסות של הנאשם לישראל, ציין ב"כ הנאשם שלנוכח ניסוחו של כתב האישום, המתייחס לכניסות "לסירוגין", הרי שלפי כללי הפרשנות בפלילים, יש לקבוע כי מדובר במספר כניסות בודדות ותקופות קצרות, ועל כן מתחם הענישה בגין עבירות הכניסה לישראל נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר.

ביחס לעבירת האיומים טען ב"כ הנאשם מדובר באקט של הנפת יד, ללא כל ניסיון תקיפה, וכי מתחם העונש הראוי בנסיבות אלה צריך לנוע בין מאסר על תנאי ועד תקופת מאסר לריצוי בעבודות שירות. ביחס לעבירת התקיפה טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה נע בין חודש שיכול וירוצה בעבודות שירות עד 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, אך בכל מקרה לא מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הצטרף לעתירת המאשימה, לפיה ראוי שיקבע עונש כולל (או מתחם כולל כטענתו) לכלל העבירות בהן הורשע הנאשם, ולהתחשב בעת גזירת העונש במכלול הנסיבות לקולא בעניינו של הנאשם.

בהקשר זה טען ב"כ הנאשם שהנאשם נעצר כשנה לאחר הגשת התלונה, כשבמהלך תקופה זו המתלוננת הייתה עמו בקשר ונתמכה על ידו באופן כלכלי. ב"כ הנאשם ציין את מצבו הכלכלי הירוד של הנאשם, ואת העובדה שלו ולמתלוננת יש חמישה ילדים, שנמצאים במסגרת חוץ ביתית. לשיטתו של ב"כ הנאשם, אלמלא תושבתו הזרה של הנאשם, ייתכן שההליך היה מתנהל במסגרת קהילתית ובליוי גורמי טיפול, ובנסיבות אלה הוא ביקש שכל עונש שיוטל עליו ירוצה בחופף ל-8 חודשי המאסר המותנה שיופעלו, תוך שהדגיש את לקיחת האחריות של הנאשם ואת החיסכון בזמן השיפוט, וכן את תקופת שהייתו במעצר החל מיום 7.10.22, ותנאי מעצרו הקשים, בפרט לנוכח היותו תושב האיזור.

דין והכרעה

7. במסגרת הדיון בשאלת העונש ההולם בעניינו של הנאשם על בית המשפט לקבוע תחילה את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בהן הורשע (סעיף 40ט לחוק העונשין).

בשלב שני, על בית המשפט לגזור את העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיף 40יא לחוק העונשין).

בתיק זה, יש קשר בין האישומים השונים, ובפרט קשר קרוב יותר בין האישומים השני והשלישי, אך צדקו הצדדים בעמדתם המשותפת לפיה לאחר קביעת מתחם ענישה פרטני ביחס לכל אישום ואישום, על בית המשפט לקבוע את העונש הראוי בגין מכלול האירועים, תוך בחינה כוללת של כלל הנסיבות.

8. בעבירת הכניסה לישראל הנאשם פגע במעשיו במספר ערכים חברתיים מוגנים, שעיקרם פגיעה בזכותה הריבונית של מדינת ישראל לקבוע מי הם הנכנסים והיוצאים בשעריה.

במקרה שלפניי לא מדובר בכניסה בודדת לישראל, וגם אם צודק לטעמי ב"כ הנאשם בטענתו לפיה באופן ניסוח

האישום הראשון ("נכנס לסירוגין") יש כדי ליתן לנאשם ליהנות מן הספק ביחס למספר הכניסות, הרי שעדיין מדובר במספר כניסות לישראל (בשים לב גם לעובדה שבאישומים 2 ו-3 הודה הנאשם בביצוע עבירות בתוך ישראל).

צודקת ב"כ המאשימה כי גם לא מדובר במקרה מובהק של כניסה לישראל לצרכי פרנסה, אך גם לא ניתן להתעלם ממכלול הנסיבות המשפחתיות של הנאשם והמתלוננת, הורים לחמישה ילדים המתגוררים בישראל כדין (המתלוננת והילדים), כשהנאשם נדרש לסייע בפרנסתם.

בנסיבות אלו, מתחם הענישה ביחס לעבירת הכניסה לישראל, בנסיבות כאן נע לטעמי בין חודש מאסר בפועל ל-4 חודשי מאסר בפועל.

9. הנאשם ביצע שתי עבירות אלימות נגד המתלוננת שיש בהן לחתור תחת זכותה לכבוד, לביטחון ולשלמות הגוף. עבירות אלימות במשפחה פוגעות בקורבן העבירה לא רק פגיעה פיזית, אלא גם פגיעה נפשית, ויש בהם כדי לערער את תחושת הביטחון האישי של קורבן העבירה בביתו-מבצרו, ועל ידי מי שאמור להיות העזר כנגדו. עם זאת, כל מקרה יש לבחון לגופו, על פי נסיבותיו.

10. מנעד הענישה בעבירת האיומים רחב ביותר, גם לנוכח שכיחותה למרבה הצער של העבירה, וגם לנוכח העובדה כי עבירה זו עלולה להתבצע בנסיבות שונות בתכלית בין מקרה למקרה. בקביעת מתחם הענישה בעבירת איומים על בית המשפט להתחשב במכלול שיקולים ובהם תוכן האיומים, זהות הנמען לאיומים, מערכת היחסים בין המאיים למאויים, מידת הקונקרטיזם של האיומים, דרך אמירתם או ביטויים, כמותם ותדירותם, מידת החשש מפני האיום, שימוש בחפץ ועוד.

במקרה שלפניי מדובר בעבירת איומים בודדת המבוצעת כלפי בת זוג, ואף שהתוכן המילולי של האיומים עצמו אינו חמור, נלווית לו תנועת אגרוף להמחשה.

בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט להתחשב גם בענישה הנוהגת, שהיא כאמור מגוונת ביותר. לעניין זה אפנה למשל למספר פסקי דין של בית המשפט העליון מהשנה האחרונה, בהם נדחו בקשות רשות ערעור של המבקשים, והותרו על כנם פסקי הדין של ערכאת הערעור (ובדרך כלל גם של הערכאות הנמוכות), בהם הוטלו בחלק מהמקרים עונשי מאסר על תנאי או נקבעו מתחמי ענישה המתחילים במאסר מותנה, גם אם הוטלו עונשים חמורים יותר (רע"פ 7393/22 **אורי בלס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.22); רע"פ 2921/22 **ליאור לב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.5.22); רע"פ 2604/22 **ירון מגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.4.22); רע"פ 1524/22 **גיל כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.22)).

בנסיבות של האישום בו הורשע הנאשם, מצאתי כי גם כאן מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

11. העבירה של תקיפה הגורמת חבלה כלפי בת זוג, היא עבירה חמורה יותר מעבירת האיומים כמובן, לא רק בשל העונש המרבי הקבוע לצידה, אלא גם בשל העובדה שמדובר במעשה אלימות ממש, ועוד כזה המתבטא באופן משמעותי בגרימת החבלה. בהקשר זה יש לבחון את אופן ביצוע התקיפה, נסיבותיה, השאלה אם מדובר באירוע נקודתי או מתמשך, שימוש בחפצים, מספר מעשי התקיפה המגולמים בעבירה היחידה, אופי החבלה ועוד.

בראי שיקולים אלו, הנסיבות המתוארות באישום השלישי אינן מן החמורות, לנוכח העובדה שהנאשם תקף את המתלוננת, זוגתו, תקיפה יחידה באמצעות הכאה בזרועה, באירוע נקודתי ולא מתמשך. החבלה (המטומה) שנגרמה למתלוננת (שמתועדת בת/7 שהוגש לבית המשפט במהלך דיוני ההוכחות) אינה קלה, אך גם אינה מהחמורות.

בנסיבות אלו, אני מוצא כי מתחם הענישה נע בין מספר נמוך של חודשי מאסר בפועל (שיכול וירוצו בעבודות שירות) ל-9 חודשי מאסר בפועל.

12. כאמור לעיל, חרף קביעת מתחמי הענישה הפרטניים ביחס לכל אישום ואישום, על מקרה זה יש להביט במבט-על, בעת קביעת העונש ההולם בגין כלל מעשיו של הנאשם. כך, כפי שקבעתי לעיל, כל אחד מהאישומים מתאר אירוע לא חמור יחסית, אך מכלול האירועים מלמד על תמונה לא קלה ואף מורכבת.

מורכבות העניין מתחדדת בעת בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. בראש ובראשונה, עומדים לנאשם לרועץ עברו הפלילי המכביד יחסית (7 הרשעות מאז שנת 2011 ועד שנת 2020 כפי שעולה מגליון המרשם הפלילי הנאשם - טל/1), הכולל הרשעות בעבירות אלימות קודמות כלפי זוגתו המתלוננת, וכן עבירות כניסה לישראל שבוצעו יחד עם עבירות נלוות.

חמור מכל, גזר דינו של בית המשפט (כבוד השופט מ' קרשן) בת"פ 64772-09-19 מיום 24.11.20 מתאר אירוע תקיפה חמורה ביותר כלפי המתלוננת ביום 7.6.19 בו הורשע הנאשם, שכלל הכאה באמצעות כבל חשמלי שכרך הנאשם סביב צווארה של המתלוננת, תקיפה באמצעות מקל מטאטא עד שזה נשבר ועוד. הנאשם שם גם הורשע בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ונידון לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל (לאחר הפעלת מאסרים מותנים), וכן 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור את העבירות בהן הורשע.

13. אך במקביל יש ליתן משקל משמעותי לנסיבות לקולא עליהן הצביע ב"כ הנאשם בטיעונו. כפי שצינה גם ב"כ המאשימה בטיעוניה, כתב האישום תוקן בצורה משמעותית, וזאת דווקא לאחר שהחלה שמיעת פרשת התביעה ונשמעה גם עדות המתלוננת ועדה מרכזית נוספת. תיקון זה לימד כי אכן הייתה הצדקה לניהול ההליך על ידי הנאשם עד לשלב בו התנהל.

בנוסף, וכפי שצינו באי כוח הצדדים, במסגרת הסדר הטיעון נטל הנאשם אחריות מלאה בעבירות אותן ביצע, חרף הקשיים הראייתיים.

יש ליתן גם משקל מסוים למכלול הנסיבות האישיות של הנאשם (ושל המתלוננת). במהלך הדיונים שהתקיימו התרשמתי באופן בלתי אמצעי ממצוקותיה של המתלוננת, בפרט לנוכח העובדה כי חמשת ילדיה אינם נמצאים בחזקתה, אך במקביל ניתן היה גם להתרשם מדלותו של הנאשם, שאינו מגדל את ילדיו, ומנוע למעשה מכניסה לישראל ועל כן אינו יכול לראותם.

בהקשר זה הדהדו במהלך הדיונים מילות הפתיחה של הסופר לב טולסטוי בספרו "אנה קארנינה": **"כל המשפחות המאושרות דומות זו לזו, כל משפחה אומללה - אומללה בדרכה שלה"**.

בנוסף, יש גם ליתן משקל מסוים לעובדה כי הנאשם הוא תושב האיזור, ועל כן תנאי מאסרו קשים יותר משל אסיר ישראלי. עם זאת, לנוכח עברו הפלילי של הנאשם, אופי העבירות בהן הורשע הנאשם, והעובדה כי גזר דינו האחרון בו נשלח ל-20 חודשי מאסר בפועל ניתן אך ביום 24.11.20, המשקל שיינתן לשיקול זה לא יהיה רב.

14. כאמור, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בית המשפט נדרש לקבוע מתחמי ענישה לאחר קביעת נסיבות ביצוע העבירה והענישה הנוהגת, ובהמשך להציב את העונש בטווח שנקבע, בהתאם לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לאחר כל זאת, מלאכת גזירת הדין היא מלאכה מורכבת ועדינה, ואינה תוצר של חישוב אריתמטי. כך, גם בסופו של יום יש לבחון האם העונש הכולל שהוטל על הנאשם הוא עונש הולם, ולא דווקא אם מתחם הענישה שנקבע נכון (רע"פ 2155/22 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.4.22)).

לנוכח מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המחמירות והמקלות, יש מקום למקם את עונשו של הנאשם

ביחס לכל אישום ואישום בין השליש התחתון של מתחמי הענישה שקבעתי לבין אמצע מתחם הענישה. בנסיבות אלו, אני סבור כי העונש הראוי בגין העבירות בהן הורשע כאן, הינו 9 חודשי מאסר בפועל. המאשימה בעצמה סברה כי יש מקום לחפוף חלק מ-8 חודשי המאסר המותנים שהוטלו על הנאשם בת"פ 64772-09-19, ואף אני סבור כמוה. בכל מקרה, לנוכח עברו הפלילי של הנאשם ומועד הרשעתו האחרונה, אין מקום לחפיפה מלאה כפי שעתר ב"כ הנאשם. על כן, מצאתי לנכון להורות כי 4 חודשי מאסר מתוך 8 חודשי המאסר המותנים שיופעלו, ירוצו בחופף ל-9 חודשי המאסר שהטלתי על הנאשם, כך שהנאשם ירצה בסך הכל 13 חודשי מאסר בפועל.

סיכום של דבר

15. לאור כל האמור לעיל, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 13 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו, 7.10.22.
 - ב. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל;
 - ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירת אלימות;
 - ד. התחייבות כספית על סך 5,000 ₪ שלא יעבור כל עבירת אלימות למשך שנתיים מיום שחרורו.
- הנאשם התחייב לפניי במעמד שימוע גזר הדין, לאחר שהובהרה לו ההתחייבות ומשמעותה (באמצעות מתורגמן).**

זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי מרכז.

ניתן היום, י' אייר תשפ"ג, 01 מאי 2023, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שלומי גרינבוים, ב"כ הנאשם עו"ד עלא תלאווי, הנאשם הובא ע"י שב"ס ומתורגמן לשפה הערבית מר מדיין חאג' יחיא.